

slag, vil dette normalt blive sat på Ministerrådets dagsorden. Fra dette tidspunkt er forhandlingerne af formel og mere forpligtende karakter, og de fra dansk side fremførte synspunkter er udtryk for regeringens politik. Derfor skal alle kommissionsforslag sættes på dagsordenen i EF-udvalget. Behandlingen her, som sker på grundlag af oplæg fra de enkelte ressortministerier, tager sigte på at tilvejebringe grundlaget for den instruktion, som markedssekretariatet sender til Bryssel.

EF-udvalget bevarer sagen på sin dagsorden, indtil en endelig EF-beslutning træffes, med henblik på, at udvalget kan holdes orienteret om sagens forløb.

Såfremt EF-udvalget skønner det fornødent, lægges sagen af vedkommende ressortminister op til regeringens fællesmarkedsudvalg til orientering eller beslutning.

3. Danmarks deltagelse i EF-udvalg med koordinerende og/eller informativ funktion.

Eksempler herpå er den monetære komité og den nyoprettede koordinationskomité for den kortfristede økonomiske politik.

Der udpeges en fast dansk repræsentant i sådanne komiteer. Normalt vil disse repræsentanter være embedsmænd fra København udpeget på grundlag af det sagsområde, de har ansvaret for.

De pågældende repræsentanter eller markedssekretariatet kan sætte spørgsmål vedrørende disse komiteers virksomhed på dagsordenen for møder i EF-udvalget eller de under 2 nævnte specialgrupper.

Såfremt EF-udvalget skønner det fornødent, lægges sagen af vedkommende ressortminister op til regeringens fællesmarkedsudvalg til orientering eller beslutning.

4. Samarbejde med henblik på fastlæggelse af nye arbejdsopgaver.

Eksempler herpå er såvel de nu stedfindende forberedelser til topmødet som de efterfølgende forhandlinger om udmøntning af topmødets resultater i konkrete forslag. Danske initiativer og principforslag om EF-samarbejdets udvikling falder herindunder.

Dette samarbejde vil normalt begynde på politisk plan med udenrigsøkonomiministeren som dansk repræsentant. Det departementale arbejde foregår i markedssekretariatet eller under dets koordination.

Sådanne spørgsmål forudsættes til stadighed at være på EF-udvalgets dagsorden fra det øjeblik, sagerne opstår. Udvalget kan lægge sådanne sager op til regeringens fællesmarkedsudvalg til orientering eller beslutning.

Markedssekretariatet, den 16. maj 1972.

Bilag.

Liste over specialudvalg.

1. Toldspørgsmål (tolddepartementet (F), markedssekretariatet, handelsministeriet, landbrugsministeriet, fiskeriministeriet). 2. Landbrugsspørgsmål (landbrugsministeriet (F), markedssekretariatet, handelsministeriet, tolddepartementet, det økonomiske sekretariat). 3. Fiskerispørgsmål (fiskeriministeriet (F), markedssekretariatet, tolddepartementet).	4. Sociale spørgsmål og arbejdsmarkedsforhold (arbejdsministeriet (F), socialministeriet, markedssekretariatet, justitsministeriet, boligministeriet). 5. Etablering og tjenesteydelser (handelsministeriet (F), markedssekretariatet, justitsministeriet, undervisningsministeriet). 6. Økonomisk politik, herunder valuta-spørgsmål og kapitalbevægelser (det økonomiske sekretariat (F), markedssekre-